

štiridesetih gostovanjih v sezoni amaterji lahko odigrali še najmanj sto svojih predstav — in če že vsekakor hočejo, tudi Desetega brata — zavoljo mene celo v Govekarjevi dramatizaciji. Kulturna škoda, ki bo nastala, če bo zmagal drugi predlog — in po logiki bo tudi zmagal — pa ne bi bila samo ponovitev nekdanje napake, marveč bo še mnogo bolj nepopravljiva. Proces razkroja gledališke kulture bi tako samo še pospešili. In zato svetujem vsem kranjskim forumom, ki so pristojni za rešitev te nenavadne, paradoksalne in v skrajni konsekvenci popolnoma absurde situacije, naj nemudoma stopijo k okulistu in si dobijo očala (v metaforičnem pomenu). Okulist jim bo gotovo predpisal taka z zelo močnimi minusnimi dioptrijami.

BORUT TREKMAN

BREZ MERE IN OKUSA. Književne novine so v številki 260 objavile daljši, skoraj celostranski intervju Ljubiše Djidića z Danetom Zajcem (v tej številki je tudi 65 vrstic pod črto posvečenih sedemdesetletnici Josipa Vidmarja). V predzadnjem odstavku je Zajc, potem ko se je s suverenim pamfletom razgledal po slovenski kulturni in literarni situaciji, prav tako nezmotljivo ocenil tudi današnja revialna razmerja; ta odstavek, ki zadeva seveda predvsem revijo Sodobnost, ponatiskujemo v izvirniku, da se morda s prevodom ne bi izgubila kaka bistroumna niansa:

»U Sloveniji gde kriza časopisa, prouzrokovana 1964 godine još nije prošla, kriza kritike je, naravno, u takvom stanju, da se ne mogu izmišljati više nikakve krize. Jer poznato je da je kritika pre svega zavisna od časopisa. A časopisi kod nas danas su u rukama nekih usko orijentisanih grupa, koje ne nude nikakve nade da će se bilo kada osloboditi svoga nedemokratskog grupaštva i na taj način smo danas stavljeni pred pitanje, da li su neki od tih okoštalih časopisa uopšte potrebni, jer ih, osim Problema, koliko znam, niko ne čita. Možda bi bilo potrebno tim časopisima postaviti pitanje da li bi mogli da formulišu odgovornost časopisa prema svome vremenu i da li su svesni krivice koju svakim svojim novim brojem čine pred svojim vremenom.«

Intervju, ki se ves čas giblje na meji neres(nič)nosti, je v teh stavkih dozorel ad absurdum: D. Zajc, urednik Perspektiv, ki so odločno zagovarjale teorijo grup in se ravnale po klikarskih metodah, očita grupaštvo sedanjim slovenskim revijam! Ali ne bi tudi njemu, ki očitno tako kot »nihče« sedanjih revij (razen Problemov) ne bere, zastavili vprašanje o pesnikovi odgovornosti do časa, predvsem pa do resnice? V drugem odstavku pravi D. Zajc, da »su osnovna načela dobrog ponašanja i dobrog ukusa postavljena na glavu in obrezvredjena«; to je redka resnična sodba v tem intervjuju, velja pa predvsem za odgovore samega D. Zajca v Književnih novinah.

In navsezadnje lahko tudi Književnim novinam zastavimo javno vprašanje: ali se zavedajo odgovornosti do svojih bralcev, kadar jih brez pomislekov in omejitev z izrazito neobjektivnimi in grupaškimi odgovori D. Zajca (dez) informirajo o slovenskih kulturnih razmerah?

Ur.